

**30 Międzynarodowa Konferencja Rzeczników Ochrony Danych Osobowych i
Prywatności
Strasburg, 15-17 października 2008**

**Rezolucja dotycząca naglącej potrzeby ochrony prywatności w świecie bez granic
oraz w sprawie wypracowania wspólnego stanowiska dotyczącego
Międzynarodowych Standardów Ochrony Danych i Prywatności**

Projektodawca: Federalna Agencja Ochrony Danych (Szwajcaria), Agencja Ochrony Danych (Hiszpania)

Współpraca :

- Krajowa Komisja ds Informatyki i Wolności (Francja)
- Federalny Rzecznik Ochrony Danych i Wolności Informacji (Niemcy)
- Rzecznik Ochrony Danych Osobowych (Włochy)
- Biuro Rzecznika Ochrony Informacji (Wielka Brytania)
- Krajowy Inspektorat Ochrony Danych (Litwa)
- Biuro Ochrony Danych Osobowych (Czechy)
- Organ Ochrony Danych (Grecja)
- Organ Ochrony Danych (Holandia)
- Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (Polska)
- Rzecznik Ochrony Danych (Irlandia)
- Krajowa Komisja Ochrony Danych (Portugalia)
- Organ Ochrony Danych (Argentyna)
- Rzecznik Ochrony Danych (Guernsey)
- Rzecznik Ochrony Prywatności (Nowa Zelandia)
- Agencja Ochrony Danych (Andora)
- Europejski Rzecznik Ochrony Danych
- Berliński Rzecznik Ochrony Danych i Wolności Informacji
- Rzecznik Ochrony Danych Kraju Basków (Hiszpania)
- Rzecznik Ochrony Danych regionu Katalonia (Hiszpania)
- Rzecznik Ochrony Danych regionu Madryt (Hiszpania)

Konferencja przypomina, że:

- Deklaracja przyjęta podczas 22 Konferencji w Wenecji;
 - Deklaracja przyjęta w czasie 26 Konferencji we Wrocław;
 - Deklaracja przyjęta w czasie 27 Konferencji w Montreux;
 - Inicjatywa Londyńska zaprezentowana w czasie 28 Konferencji w Londynie oraz
 - Rezolucja przyjęta w czasie 29 Konferencji w Montrealu;
-
- miały na celu wzmocnienie uniwersalnego charakteru prawa do ochrony danych osobowych i prywatności i wezwanie do stworzenia uniwersalnej konwencji chroniącej prywatność w związku z przetwarzaniem danych osobowych;
 - W szczególności w Deklaracji z Montreux Konferencja zaapelowała do Narodów Zjednoczonych o przygotowanie prawnie wiążącego dokumentu, który jasno określałby prawo do ochrony danych osobowych i prywatności jako nie naruszalne prawo człowieka. Zaapelowano również do Rady Europy o zaproszenie krajów nie będących członkami Rady Europy, a posiadających już ustawodawstwo w zakresie ochrony danych osobowych do ratyfikacji Konwencji w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (ETS nr 108) i protokołu dodatkowego (ETS nr 181).
 - W Rezolucji przyjętej w czasie 29 Konferencji Rzecznicy podkreślili konieczność wspierania i rozwoju efektywnych i powszechnie akceptowanych międzynarodowych

standardów ochrony prywatności jako narzędzia służącego wspieraniu zainteresowanych podmiotów aby mogły one spełnić wszystkie wymogi prawne związane z ochroną danych i prywatności.

Konferencja zauważa, że podjęto kilka interesujących działań w celu osiągnięcia zakładanych celów, a w szczególności:

- Problem uniwersalnej Konwencji stał się jednym z punktów programu prac Komisji ds. Prawa Międzynarodowego Narodów Zjednoczonych;
- Rada Europy zgodziła się na przystąpienie krajów nie będących członkami do Konwencji 108 i postanowiła promować taką postawę na arenie międzynarodowej; Rada doceniła siłę Konwencji ETS nr 108, zwłaszcza w czasie Szczytu Światowego w sprawie społeczeństwa informacyjnego w Tunisie (listopad 2005) oraz w ramach prac Internet Governance Forum w Atenach (2006) i Rio (2007);
- 12 czerwca 2007 r. OECD przyjęła Rekomendację w sprawie transgranicznej współpracy w sprawie stosowania przepisów dotyczących ochrony prywatności, która ma na celu polepszenie krajowych przepisów dotyczących stosowania prawa w zakresie ochrony prywatności aby ułatwić organom krajowym prowadzenie współpracy na arenie międzynarodowej i wprowadzenie skutecznych środków międzynarodowej współpracy;
- Regionalne Konferencje UNESCO w 2005 (Azja - Pacyfik) i 2007 (Europa) podkreśliły kluczowe znaczenie ochrony danych osobowych;
- Grupa Robocza art. 29 podjęła wiele działań zmierzających do uproszczenia procedury akceptacji wiążących reguł korporacyjnych (BCR) oraz opracowania jednolitych reguł dotyczących transgranicznego przepływu danych osobowych;
- W końcowej Deklaracji 11 Szczytu państw Frankofońskich, który odbył się w Budapeszcie we wrześniu 2006, szefowie państw i rządów zobowiązali się do zintensyfikowania prac legislacyjnych zmierzających do ochrony prawa do prywatności oraz pracy zmierzającej do opracowania międzynarodowej Konwencji gwarantującej prawo do ochrony danych osobowych;
- W listopadzie 2004 r. APEC przyjęło Zasady dotyczące ochrony prywatności mające na celu wzmocnienie ochrony prywatności i podtrzymanie międzynarodowych przepływów danych. We wrześniu 2007 r. uruchomiono specjalny program pilotażowy mający na celu zapewnienia przepływu danych dla celów biznesowych, obniżenia kosztów, dostarczenia konsumentom odpowiednich instrumentów i zniesienia wszelkich barier prawnych ;
- Frankofońskie Stowarzyszenie Organów Ochrony Danych (AFAPDP) założone w Montrealu przy okazji 29 Międzynarodowej Konferencji Rzeczników Ochrony Danych Osobowych i Prywatności popiera stworzenie uniwersalnej Konwencji i wspiera wysiłki zmierzające do przystąpienia nowych państw do Konwencji 108;
- Ibero – Amerykańskie Stowarzyszenie Ochrony Danych (RIPD) w czasie 6 spotkania, które odbyło się w Kolumbii w maju 2008 oświadczyło, że Konwencja 108 jest nadal najważniejszym dokumentem gwarantującym ochronę danych osobowych i przemawiającym do regionalnych konferencji dotyczących ochrony danych niezależnie od ich zasięgu geograficznego, powodującym, że wysiłki zmierzające do tworzenia wspólnych rozwiązań prawnych są nadal podejmowane;
- Podczas ostatniego spotkania Rzeczników Ochrony Danych Osobowych Europy Środkowej i Wschodniej (CEEDPA), które odbyło się w Polsce w czerwcu 2008 r. potwierdzono chęć kontynuowania wspólnych działań w ramach tego forum, a w szczególności opracowywania wspólnych rozwiązań i stanowisk oraz pomocy przy wprowadzaniu ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych osobowych przez nowych członków;

Konferencja stwierdza, że:

- Prawo do ochrony prywatności i danych osobowych jest podstawowym prawem każdego człowieka, niezależnie od narodowości i miejsca zamieszkania;
- Wraz z rozbudową społeczeństwa informacyjnego ochrona danych osobowych i prywatności staje się warunkiem koniecznym dla zachowania bezpieczeństwa wewnętrznego, ochrony praw jednostki, wolnego przepływu informacji i dla rozwoju wolnego rynku;
- Globalizacja wymiany informacji i przetwarzania danych osobowych, używanie technologii coraz bardziej ingerujących w prywatność i wzrastający poziom zabezpieczeń powoduje konieczność szybkiej odpowiedzi na pytania dotyczące przestrzegania praw człowieka, a w szczególności prawa do ochrony prywatności;
- Ciągłe różnice jeśli chodzi o poziom ochrony danych osobowych i prywatności wynikające głównie z faktu, że wiele krajów nie wprowadziło jeszcze odpowiednich przepisów źle wpływają na możliwość wymiany danych i możliwość wprowadzenia efektywnej ochrony na szczeblu globalnym;
- Rozwój ponad krajowych zasad gwarantujących jednolite podejście do ochrony danych ma znaczenie pierwszoplanowe;
- Ochrona tych praw wymaga przyjęcia uniwersalnego, prawnie wiążącego instrumentu określającego jednolite zasady ochrony danych i prywatności oraz wzmacniającego międzynarodową współpracę organów ochrony danych;
- Wprowadzenie w życie wytycznych opracowanych przez takie organy jak OECD czy APEC, zwłaszcza jeśli chodzi o wprowadzanie jednolitych rozwiązań prawnych mających na celu poprawę poziomu ochrony danych i prywatności oraz regulujących sprawę transgranicznych przepływów danych jest krokiem w dobrą stronę;
- Przystąpienie do uniwersalnych instrumentów takich jak Konwencja Rady Europy (ETS Nr. 108) i jej protokół dodatkowy (ETS Nr. 181), które zawierają podstawowe zasady ochrony danych może pobudzić wymianę danych pomiędzy zainteresowanymi stronami ponieważ tworzą one odpowiednie mechanizmy i platformę porozumienia dla współpracy pomiędzy organami ochrony danych osobowych, pozwala na wykonywanie ich zadań w sposób kompletnie niezależny i promuje wprowadzanie rozwiązań zapewniających odpowiedni poziom ochrony danych;
- 30 Międzynarodowa Konferencja Rzeczników Ochrony Danych i Prywatności jest organem odpowiednim dla przyjęcia odpowiedniej strategii mającej na celu osiągnięcie wyżej opisanych celów.

W konsekwencji **Konferencja powtarza swój apel** o utworzenie uniwersalnego prawnie wiążącego instrumentu zapewniającego ochronę danych i prywatności :

1. Konferencja popiera starania Rady Europy zmierzające do podniesienia poziomu ochrony danych osobowych i prywatności. Dlatego też Konferencja zachęca państwa będące członkami Rady Europy, które jeszcze nie ratyfikowały Konwencji do zrobienia tego. Konferencja zachęca kraje nie będące członkami Rady Europy, które nie wprowadziły jeszcze przepisów o ochronie danych osobowych do przystąpienia do Konwencji. Konferencja wspiera wszystkie działania komitetu konsultacyjnego Konwencji 108 zmierzające do poprawy funkcjonowania zapisów Konwencji;
2. Konferencja wspiera działania podjęte przez APEC i OECD oraz wszystkie inne międzynarodowe fora zmierzające do stworzenia skutecznych środków promocji wysokich międzynarodowych standardów ochrony danych i prywatności;
3. **Konferencja nadaje mandat** dla utworzenia grupy roboczej nadzorowanej przez organ odpowiedzialny za organizację 31 Konferencji, a składającej się z przedstawicieli zainteresowanych organów ochrony danych do stworzenia i zaprezentowania w czasie sesji zamkniętej kolejnej Konferencji dokumentu

„Wspólna propozycja stworzenia międzynarodowych standardów ochrony danych osobowych i prywatności” poprzez:

- Określenie zasad i praw powiązanych z ochroną danych osobowych w różnych częściach świata ze szczególnym uwzględnieniem przepisów przyjmowanych przez różne międzynarodowe fora.
- Stworzenie zestawu zasad, które pozwolą na osiągnięcie maksymalnego poziomu ochrony danych na bazie istniejących już przepisów.
- Ocenę w jakich sektorach wprowadzenie takich rozwiązań jest konieczne.
- Zdefiniowanie, biorąc pod uwagę różne systemy prawne, podstawowych kryteriów gwarantujących efektywne zastosowanie standardów.
- Ocenę roli samo-regulacji.
- Sformułowanie odpowiednich gwarancji zapewniających sprawniejsze przekazywanie danych.

Proces tworzenia tego projektu powinien być prowadzony przez zachęcanie różnych podmiotów do współpracy, brania udziału w posiedzeniach grupy roboczej i wysłuchiwanie opinii zarówno podmiotów publicznych jak i prywatnych w celu osiągnięcia szerokiego międzynarodowego konsensusu. Szczególną uwagę należy poświęcić pracom prowadzonym przez ISO.